

Adventhírvők

A JUGOSZLÁVIAI ADVENTHÍVŐK GYŰLEKEZETI KÖZLÖNYE

II. ÉVFOLYAM

BEOGRÁD, 1940 JANUÁR

1. SZÁM

Kötelességünk az új esztendőben

Míg ezen sorok sajtoltatnak az ó év örökre ellúnik és belépünk az új esztendőbe. Az elmúlt esztendő a történelem legsötétebb és legnehezebb éve volt, és amennyire az ember megérezheti, vagyis sejtetheti, az új év sem ígér még semmi jobbat. Ki tudja, talán még rosszabb is lesz. A mi öreg földünk telve van háborúsággal és nehézségekkel. Tele van szegénységgel és nyomorral. A legnagyobb elkeseredésben van. Az egész emberi teremtmény a megkönnyebbülés után vággyakozik.

Nézhetjük-e közömbösen ami a mai világban történik? Ezen események kiáltás legyen Isten népéhez, hogy keljen fel és fejezze be azt amit Isten reá bízott. Isten az övéinek a világosság üzenetét adta. Az egész menny figyelni hogy mit fogunk tenni.

Az új esztendőbe lépésünk alkalmával az Úr ezt mondja nekünk: „Kelj fel és világoskodj, mert eljő a te világosságod és az Úr dicsősége reád.” És. 61, 1. Mi ez a világosság? Ez az Evangélium, melyet az Úr éppen erre az időre adott népének. Isten nem óhajtja egy lélek elveszését sem, mert Ő minden emberi lényért adta vérért.

Ezért, e sötét időben Krisztus követőinek világoskodniuk kell mindenkinek, megmutatván mindazoknak az utat kik azt keresik. Az igazi keresztény életmód a legjobb amivel megnyerhetjük felebarátunkat az Úrnak, mellyel minden kereszténynek élnie kell. Milyen fontos tehát, hogy Isten minden szolgája állandóan összeköttetésben legyen Istennel, hogy minden napon Tanítójának lábnyomában járjon és hogy felöltse annak jellemét. Gondoljátok meg hogy mily nagy világosság volna akkor, ha minden tag lámpája égne. Az élet a cselekedet és szavak — ezek azok, melyeket Isten tőlünk el-

vár. Élet és igazság, jócselekedetek és szeretet szavai. Senki sem képes ezeknek ellentállni, ha Isten szolgálatában használjuk őket. Isten csodákat művelhet általunk, — amint azt tette is hű apostolai által, — ha ezt a három dolgot használnánk fel munkájában. Akkor bizonyos, hogy az összes tagok felkelnének ezen üzenetet hirdetni, amely életet ad mindenkinek ki befogadja. Akkor mindenki tudatában volna annak, hogy kötelessége felebarátját támogatni, hogy nekik segítyt nyújtson ha arra szüksége van. Mennyi könny volna így módon letörölve, mennyi vígasztalan szív nyerne vígaszt s mennyi reménytelenben ébredne fel újra a remény, mennyi ember térne az új útra. Gondoljátok erre!

Ma nem azt az időt éljük, kedves Testvéreim, hogy csak a saját kérdéseinkkel foglalkozhatunk, hogy önzőn csak a mi énünkre gondoljunk és kényelmünkre ezen a földön. Közömbösek lehetünk-e mikor mellettünk annyian elesnek a világban Isten nélkül? Ó, ha tudatában volnánk mily nagy szükség van a mi segítségünkre! Akkor mindent otthagynánk ami ezen munkát meggátolná és sietve mi is mindent megtennénk felebarátainkért. Akkor a prédikátor-tagok elérnék céljaikat, sőt még túl is haladnák.

Akkor az 1940-es év volna a legáldásosabb ami a szeretetmunkát illeti s sokkal többet tennénk a mi felebarátainkért. „Kelj fel és világoskodj!” Kedves Testvér, kelj fel és világoskodj, mert a Te világosságod kell a földnek. Ha belátod kötelességedet és azt híven elvégzed, akkor be fog rajtad teljesülni Isten ígérete: „Az értelmesekek pedig fénylenek, mint az égnek fényessége; és akik sokakat az igazságra visznek, miként a csillagok, örökkön örökké.” (Dán. 12, 3.)

Olson A. V.

Kibékültünk-e Istennel?

A történelem kezdetén, mikor az emberek megsokasodtak és két táborba csoportosultak, — az Isten fiai és az ember fiai — megkezdődött Evangélium hirdetése. Attól az időtől fogva egészen a mai napig Istennek mindig volt eszköze, mellyel az embereket a megtérésre indította. Mikor testben megjelent ezen a földön, fáradhatatlanul hívta az embereket: „Jöjjetek mind énhozzám, kik megfáradtatok és megterhelteketek és én megnyugosztalak titeket.” Mát. 11, 28. Krisztusnak vére által kellett miniket megváltania és általa kibékíteni Istennel. Ef. 2, 14. 16. Ha teljes szívedből hiszed, hogy Krisztus Te éretted csüngött a kereszten, akkor bűneid Őreá szállanak. Ján. 3, 16. 18. Tehát, Krisztus által békélhetünk csak meg Istennel. Ján. 14, 6.

Akármilyen nagy vagy sok legyen az a bűn, melyet elkövettünk, Krisztus kész azokat magára venni, ha bevalljuk. I. Ján. 1, 9. Krisztus a szentek szentélyében van, s a megbékéltetés szolgálatát végzi ember és Isten között. I. Ján. 1, 2. Zsidó 4, 14—16. Természetesen, Krisztus csak akkor fogja bűneinket megbocsátani, ha azokat bevallottuk és elhagytuk. Péld. 28, 13. I. Ján. 3, 8. Azoknak, kik megúttállák a bűnös és romlott életet, a Szentlélek segíteni fog hogy ne vétkezzenek löbbé. I. Ján. 3, 9. 24. Pál apostol azt írja, hogy ő szerencsétlen volt míg benne a bűn uralkodott. Róma 7, 22—24. A Szentlélek beköltözésével az emberben ellűnik a bűnös törvények érvényessége. Róma 8, 2. A Szentlélek int, tanít és vigasztal minket. Arra tanít, hogy tisztítsuk meg életünket, hogy hasonlóvá legyen a Krisztuséhoz. A Szentlélek megfeszítve tartja az „Ó“-embert Galatta 5, 24. Azoknak, kik megbékéltek Istennel, a Szentlélek naponta adja az erőt, hogy a kísértéseknek ellentálljanak. Az ilyenek holtak a bűnnek. Róma 6, 4. 11—13. Az ilyenek teljes szívékből megváltak a világtól és bűnös életüket olthagyván mindenükkel Istennek szolgálnak. Isten paráznáknak nevezi mindazokat, kik csak fél szívvel szolgálnak néki. Jakab 4, 4. Ezek azok a langymelegek kiket Isten ki fog vetni, ha nem térnek meg teljes szívékből. Ezért Isten azt ajánlja nekünk, hogy hagyjuk

ott a bűnt és szolgáljunk néki, hogy gyermekeivé fogadhasson.

Míg ezen a földön vagyunk, állandóan kívagyunk téve annak, hogy visszaesünk a világra. „Aki azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essen.” I. Kor. 10, 12. Krisztus azt mondta hogy vigyázzunk. Az ellenség úgy megy mint az ordító oroszlán, nézvén hogy kit nyeljen el. Kísértések mindig lesznek, de nem szabad, hogy ezek erőt vegyenek rajtunk. Jakab 4, 7. 8. Mihelyt a kísértésnek engedünk, a Szentlélek megszomorodik és elhagy bennünket, akkor képesek leszünk éppen úgy vétkezni mint a világban, vagyis megnem tért állapotunkban. Ján. 15, 4. 5.

A Bibliában megvan írva, hogy mit tegyünk azon testvérekkel kik vétkeznek. A gyülekezet Isten teste, ezért ott nincs a bűnnek helye. A gyülekezetben olyan tagoknak kell csak lenni kik a világot és a bűnt olthagyták, ezért nem szabad megengedni hogy egyesek világi szokásokat és magaviseletet hozzanak a gyülekezetbe. Kötelesek vagyunk ezért mindent megtenni, hogy ezen bűnöket kitisztítsuk a gyülekezetből. Ezékiás 3, 20—21 alapján elveszülhetjük az örökéletünket, ha nem figyelmeztetjük a hívőt ha vétkezik. Minden tag személyesen felelős, ha nem figyelmezteti felebarátlját aki vétkezik.

III. Móz. 19, 16—18 verseiből láthatjuk hogy mily nagy a különbség a figyelmeztetés és a rágalom között. Aki négy szemközt figyelmezteti atyjafiát, keresztény módjára, az Isten szolgálatában áll. Aki nem akarja személyesen a bűnöst figyelmeztetni, hanem elmegy és meséli másoknak hogy mit tett ez és ez a testvére, az rágalmozó és segít a rágalmozók atyjának. Máté Evangéliumában megvan írva, hogyan kell azzal eljárnia aki vétkezett. Ha nem volt eredményed személyesen, add át az esetet a választmánynak, ha annak sem, akkor az vigye az ügyet a gyülekezet elé. Soha ne szavazzatok egy tag kizárása mellett, ha nem lett minden megtéve annak megmentéséért. Ha megbánja bűnét, örvendeni kell mindenkinek, hogy egy eltévedt juh visszatért a nyájhoz. Amiképpen mi bocsájtunk

meg akképpen lesz nekünk is megbocsájtva. A menny is örül ha egy bűnös megtér, Lukács 15, 20.

Ne feledjük, hogy nem fogunk minden bűnöst Istenhez visszaléríthetni. Itt egy kivonat a Bizonyágtételekből: „Míg Isten gyűjti gyülekezetében azokat kik tényleg megtértek, ugyanabban az időben Sátán azokat is elhozza kik nincsenek megtérve. Míg Krisztus csak a jó magot veti, addig a Sátán csakis a rossz magot és a konkolyt. A gyülekezetre kétféle szellem hat: az egyik arra törekszik hogy megtisztítsa és megszentelje, a másik pedig hogy megrontsa és megszenteltelenítse. Tapasztalatainkból tudjuk hogy ez igaz. Hogy kevesebb bajtok legyen a gyülekezetben, nem szabad olyanokat felvennetek kik nem mutatták meg hogy előbbeni életüket elhagyták. Örülünk annak ha sokan kötnek szövetséget Istennel; de mindenkinek fel kell mutatni az újjászületés gyümölcseit.”

Továbbá még ezeket is mondja: „Isten felelőssé tette népét egyesek bűnéért a gyülekezetben. Ha a gyülekezet vezetői nem igyekeznek eléggé a bűnt kiirtani, akkor ezek felelősek a bűnökért... Ha Isten gyülekezetében bűn vétetik észre és Istennek szolgálói könnyedén túladnak ezen, ez azt jelenti hogy ők támogatják a bűnt. Ilyen esetekben ők is részesek és ezért Isten előtt felelniük kell majd.” Ezért igen fontos hogy a gyülekezet vezetői, a vénei és a választmány jól ügyeljenek arra, hogy minden bűnt kiirtsanak Isten gyülekezetéből, ne talán ők lennének ezekért felelősek. A bűnösnek segíteni kell hogy elhagyja a bűnt, de semmiféleképpen sem szabad a bűnt azért a gyülekezetben megtűrni. I. Kor. 5, 6—8. 11—13.

Vannak titkos bűnök a gyülekezetben, melyek nem láthatók. Ákán bűne miatt az egész népre nyomor jött. Józsué 7. 10—13. Isten ezt mondta: „Nem leszek többé veletek, ha nem vetitek ki magatok közül a bűnöst.” Isten nem bír megbékülni a bűnnel, mert a bűn miatt adta oda az ő Fiát is. Ákán később bevallotta bűnét, de ez nem menthette meg őt. Józsué 7, 20. 21. Bevallotta, mert kellett volt bevallania, de ha idejében bevallotta volna, egészen biztos, hogy Isten megbegyelmezett volna neki. Krisztusnak nem volt könnyű Judást mint tanítványát elvetni, de kellett volt. Isten nem akarta Sault mint királyt elvetni, de kénytelen

volt. Lucifer (Sátán) a mennyben igen nagy tisztességet élvezett, mindjárt Krisztus után foglalta el helyét. Istennek nem volt könnyű a mennyből az angyalokat levetni, de ezt is kénytelen volt. A rothadt almát el kell vetni, hogy el ne vesszen a többi is.

I. János 5, 4 versei szerint az újjászületett elveti a világot. Akiben a Szentlélek van, azt nem csalhatja meg a világ, mert ereje van és könnyen legyőzi az ilyen kísértéseket. A gyülekezet nem olyan hely ahol lehet vétkezni. Aki továbbra is bűnös életet akar folytatni, az menjen a világba, mert ott nem fogja senki sem megfeddni ha vétkezik. Isten minket a mennyei családdal akar egyesíteni, azért már itt kell hogy kiépítsük jellemünket, hogy Krisztus befogadhasson minket ama napon. Pál apostol azért mondja II. Kor. 11, 2-ben, hogy a gyülekezet mint szűzet akarja az Úr maga elé vezetni.

Isten megmutatta nekünk szava által, mit kell tennünk hogy Krisztus Istennel együtt elfogadhasson minket. És. 66, 2. m. r. és János 14, 23. 6. Krisztus most a szentek szentélyében a megbékéltetés szolgálatát végzi. Mindnyájunkat meg akar békíteni Istennel. Meg vagyunk-e békélve Istennel?

Lorencin A.

A tized és áldás

Majd mindnyájan tapasztaltuk már, hogy Isten miképpen áldja meg övéit, ha hívek a tizedben. Ezen tapasztalatok között vannak egyesek, melyek igen értékesek és nyilvánvalók.

Egy testvérnő Golubonyáról, Donyi Milanovácánál, hitetlen férjével él. Mindég megakart adni Istennek ezt ami az övé, s mindég azon gondolkodott, hogy hogyan is tehetné ezt meg hogy ne legyen a házban veszekedés. Amikor kiszámolta hogy mennyi esik reá a birtokból, kiakarta azt is számolni, hogy mennyi esik reá a jószágokból. Az istállóban két tehenük volt. Megkérdezte férjéről, melyik tehen az övé és annak árát. Majd ezek után megadta mindazt ami az Úré Malakiás próféta szerint.

Több nap telt el, sőt hónapok is. Kezdetben semmi különbség nem volt a tehenek között. Az idő múltával azonban testvérünk tehene meghízott és szépen kifejlődött. Férje igen csodálkozott ezen és nem tudta megérteni, mi lehet az oka. De a testvérnő tudta hogy ez az Úr áldása, amely reászállott, mert hű volt hozzá. Adja az Úr, hogy ez nekünk példabép szolgáljon és hogy mi is hívek legyünk az Úr-hoz mindenben.

Radivojević R.

A szív és az elme kiképzése

A lélek, a test és a szellem egyaránt fáradozások által nyernek erőt. Ez Isten törvénye. Gyakorlat fejlődés. Ezen törvénnyel összhangban Isten a szív és a lélek kiképzésére is adott szabályokat.

A Bibliában vannak olyan szabályok, melyeket az embereknek meg kell érteniük és fel kell fogadniuk, hogy ezen és ama földön boldogan élhessenek. Aki becsüli e könyvet, hasznos dolgokat fog a maga részére kivonni belőle. De igazi tanítást a Bibliából csak akkor lehet nyerni, ha azt rendszeresen tanulmányozzuk. Az igazságok szabályai nincsenek úgy kimutatva, hogy azt egy felületes olvasó megtalálhatná. Gazdagsága igen mélyen fekszik, melyhez csak úgy lehet jutni, ha azt fáradhatatlanul kutatjuk. Az igazság, mely egy nagy és tökéletes egységet képez, mélyen van elrejtve, melyet csak kutatással lehet meglegelni. „Itt egy kicsi és ott egy kicsi.”¹⁾

Ha az igazságok kutatva lesznek összegyűjtve, akkor az ember megfog győződni hogy teljesen egyeznek. Minden Evangélium segíti a másikat, minden jövendölés a másikat magyarázza, minden igazság a másíkból ered. Minden szabálynak helye van Isten szavában, minden tettnek meg van a maga értelme.

A Biblia egyes részeinek tanulmányozása és azoknak összefüggése az emberiség agyának legmagasabb tehetségét mutatja. Mindenki csak növeli lelki erejét ha ilyen tanulmányozással foglalkozik.

A lelki nyereség, mely a Biblia olvasásával és kutatásával jár, nem nyerhető csupán az igazságok kutatása és azoknak összegyűjtésével, hanem annak megértésével. Az agy, amely mindég csak a mindennapi dolgokkal foglalkozik, lassan teljesen képtelenné válik nagyobb dolgokra. Ha meg akarjuk tartani szellemi frissességünket, nincs jobb eszköz Isten ígéjének tanulmányozásánál. A Biblia a kiképzésre bármely más könyvnél alkalmasabb. Egyszerű kitételei és könnyű tárgyai, szép kifejezései és képes példázatai

az életből, felemelik az ember gondolatait jobban mint bármely más könyv. Semmilyen más tanulmány nem adhat nagyobb lelki fejlődést, mint azon igazságok tanulmányozása amely ezen könyvben van megírva.

A Bibliában még nagyobb az erő a lelki élet terén. Az ember, aki arra lett teremtve hogy Istennel közösségben éljen, csakis egy olyan életben érezheti jól magát. Teremtve lett hogy Istenben lelje legnagyobb örömét. Semmi másban nem nyerhet olyan örömet, mint ha Istennek teljes szívéből szolgál és az Ő útait tökéletesen megtarthatja. Aki őszintén tanulmányozza Isten szavait és magáévá akarja azokat venni, közösségbe lép Teremtőjével, ki azt vele megérteti, és szellemi fejlődése megnövekedik.

A Biblia magasztos stílusával és tökéletes tartalmával mindenkinek nyújt olyasmít amí érdekelni fogja. Lapjain megtaláljuk a történelem kezdetét, a legpontosabb biográfiát, uralkodások szabályait, államalakulatot melyet az emberi ész még ma sem képes túlhaladni (a zsidó állam). A legmélyebb filozófiát tartalmazza, a legédesebb, legmagasztosabb, legérzékiesebb és legsomorúbb poéziát. A Biblia tanulmányozása minden más világi szerzeménynél fontosabb az emberiség részére, bármily hasznosak is legyenek azok.

A Biblia legfőbb tárgya, amely körül az egész tartalma forog, a megváltás terve, az Isten képmásának megteremtése az emberen. Az első ígéretről egészen a legutolsó dicsőséges ígérethig: „És az ő nevök az ő homlokukra lesz felírva”,²⁾ minden könyv és minden oldal a Bibliában ezen gyönyörűséges tárgyat fejtegeti, amely „győzedelmet ad nekünk amí Urunk Jézus Krisztusban”.³⁾

Aki ezen gondolatot megértette, maga előtt egy óriási tanulmányozásra való tárgyat lát. Ilyenek kezében van az a kulcs, mellyel kinyithatják Isten szavának csúréit.

A megváltás tana a tanok tanának nevezhető. Minden angyal ezzel a kérdéssel fog-

¹⁾ És. 28, 10.

²⁾ Jelenések 22, 4.

³⁾ I. Kor. 15, 57.

lalkozik. Olyan tan ez, melyet a megváltottak minden időben fognak tanulmányozni. Ez a legmagasabb tanulmány, mellyel az ember foglalkozhat.

„A tudomány előjoga, hogy életet ad annak aki azzal bír.“ Azonban „a szavak, melyeket mondtam nektek, — mondá Krisztus — lélek és élet. „Az örökélet pedig abban van, hogy téged ismernek, Téged az egyedüli Istent, és azt akit Te elküldtél.“⁵⁾

Isten szavában alkotó erő van, amely a világokat alkotá. E szó hatalmat ad, e szó életet ad. Minden parancsolat egy ígélet és ha ezen parancsolatokat elfogadjuk, akkor jó az örökélet. Ez ujjászüli az emberi természetet és lelkünket az Istenéhez hasonlóvá teszi. Ez új élet, amely ily körülmények által lesz elnyerve, megfog tartani azon „szavak által, melyek Isten szájából származnak“.⁶⁾

Az értelem és a lélek abból fejlődik ki amiből táplálkozik; mostmár azután tőlünk függ hogy mivel fogunk táplálkozni. Tőlünk függ hogy milyen eledelt fogunk kiválasztani szellemi fejlődésünkre. Isten minden embernek ezt mondja: „Az én törvényem parancsolatait megírtam. Hívjál engem és én jelentkezem, nagy és titkos dolgokat fogok megjelenteni, melyekről még nem tudsz.“⁷⁾

Isten ígétével a kezében minden ember, eltekintve attól hogy milyen szerencséje van az életben, barátokat szerezhethet magának. A Biblia lapjairól minden emberrel beszélgethet, legyen az a társadalom bármely rétegéből. Aki tanulmányozza ezt a könyvet és gondolkodik azon tárgyról, „melybe az angyalok akarnak betekinteni“⁸⁾, az velük együtt élvezhet. A nagy Tanító nyomdokait követheti, úgy hallgathatja a beszédét miképen a hegyibeszédnél. Már ezen a földön élhet úgy ahogyan majd odafenn. A szegényeknek és gyengéknek örömet hozhat; teljes közösségben élhet itt a földön Istennel, ahogyan egykoron Énok, ki mindég közelebb jött Istenhez, míg végre megnyíltak számára a kapuk. Itt nem érzi magát idegennek. A sza-

vak melyek üdvözölni fogják, az angyalok szavai lesznek, kik a földön láthatatlan kísérői voltak; ezek azon szavak, melyeket már itt megtanult megkülönböztetni a többiekől s melyeket már a földön is úgy szeretett. Az aki Isten szava szerint élt, ott is úgy fogja magát érezni, mint saját otthonában.

Az istentisztelet fontossága Zsídó 10, 25 szerint

Ezen versből láthatjuk, hogy Isten nem szereti ha az istentiszteletet elhanyagolják, melyet az ő gyülekezete írt elő szavai alapján. Ilyen hanyatlások már az apostolok idejében is észlelhetők és még ma is egyes tagoknál. Vannak egyes tagok kik jönnek a gyülekezetbe, de csak a szombatiskolára. Némelyek pedig elkésnek, míg sokan elmennek az órától annak befejezése előtt. Sem az egyik sem a másik nem tetsző Istennek. Az istentiszteleteknek megvan a maga ideje, úgy hogy tudhatjuk, mikor kezdődik és mikor ér véget. Isten akarja hogy minket érdekeljen az istentisztelet és hogy azt rendszeresen látogassuk. Jó hogyha a pontosságot gyakoroljuk.

Tudom, hogy igen kevés időt szentelünk a magán-istentiszteletekre. Isten tisztán mondja: „Ne hagyjátok el a gyülekezeteket... annál is inkább mivelhogy látjátok hogy elközelgett az ítélet órája.“ Most még néhány fontos dolgot akarok említeni: „Sokan igenis hibáznak akkor mikor nem látogatják a mi nyilvános előadásunkat, mert minden előadás számukra sok áldást hozhat. Ezért fontos hogy minden előadást látogassunk. Sokan nem jöhetnek az előadásra, mert betegeknél kell hogy maradjanak. Ez nem bűn. Mert Krisztus az ilyen munkát jócselekedetnek nevezi. Mát. 9, 13. Az hibázik aki egészséges és otthon marad saját dolgait végezni; az ilyen rossz példát mutat felebarátjának és Isten ellen vét. Sokan nem tartják fontosnak a vallási előadások látogatását. Az ilyen embereknek meg kellene ebben változniuk.“ Ahányszor nem vettünk részt valamely istentiszteleten, annyiszor veszítettünk el áldást, melyet Isten kiírástott volna

⁴⁾ Róma 16, 25.

⁵⁾ Prédik. 7, 12 János 6, 63; 17, 3.

⁶⁾ Máté 4, 4.

⁷⁾ Hós. 8, 12. Jere, 33, 3.

⁸⁾ I Péter 1, 12.

reánk, ha jelen lettünk volna. Az ilyen áldás melyet elvesztettünk „lelki erő“-nek nevezetük, melyre igen nagy szükségünk van ha Isten és emberek iránti kötelezettségeinknek eleget akarunk tenni. Itt még egy áldás említettik — jellemi erősödés — melyre igen nagy szükségünk van, különösen ezen időben, mely hasonló Lót idejéhez; mert napjainkban is éppen úgy tesznek mindent az emberek mint akkor. II. Pét. 2, 7.

De nem kielégítő hogy csak testileg legyünk jelen Isten házában, hanem nagy fontossággal bír, hogy milyen lelki állapotban vagyunk e helyen. Mert ha csak testben vagyunk jelen, akkor az nem jelenti azt, hogy Isten számunkra is jelen van. Ő csak akkor lehet jelen számunkra, ha szívvel-lélekkel ottvagyunk. Mert csak ilyen körülmények közt áldhat meg minket. Erről Isten még egy bizonyosságot adott: „És ha Isten nem lakozik emberek által épített házban, mégis tiszteli népe gyűlését és megáldja őket jelenlétével. Ezt ígérte: Ha az én gyermekeim egybegyűlnek és engem keresnek úgy közöttük leszek.“

Mindaz aki meg akar hajolni előtte, el kell hogy távolítsa magától bűneit. Az összejövetelek csak akkor lesznek hasznosak, ha imában keressük Isteni azokon, igazságban és valódi szentségben. Akik ezeket nem teszik azoknak ezt mondja Isten: „Ezen emberek hozzám csak szájukkal közelednek és azzal tisztelnék, de szívök messze van tőlem.“ Mát. 15, 8. 9. „Az igazi imádkozók az Atyához és a Lélekhez igazságban imádkoznak, mert az Atya szereti az ilyeneket és keresi.“ János 4, 23. Összejöveteleink vonzóak legyenek. Ezeknek ideje alatt a mennyei léget kell magunkba szívni. Az előadás sohase legyen hosszadalmas. Mindent pontosan kell betartani és így lesz istentiszteletünk kedves Isten előtt. Istentiszteleteink érdekesek legyenek, ezért nem szabad megengednünk, hogy csupán formáságokból álljanak.

„Naponta istennel kell élnünk és akkor Ő bennünk fog lakozni. S amikor az összejöveteleken egybegyűlünk, szeretete szívünkben lesz. Ilyenkor olyanok leszünk mint a pusztában a forrás, mely azokat akik elesnek a szomszéd felémjük és az életnek vízával támogatják.“

Ebből azt kell következtetnünk, hogy a mi teljes életünk, úgy a hétköznapiakon mint szombatban, attól függ hogy hogyan látogatjuk az istentiszteleteket. Szeretnünk kell ezen összejöveteleket, mert az Úr van jelen azokon. Ezen szeretet láttassék minden tagon a szombatiskolában, — mert az előadások csak a mi javainkat szolgálják s nekünk hoznak üdvösséget. Zsolt 149, 10. A következő szavak mutatják, hogy mit kíván Isten minden egyes tagtól:

„Szeressük az irgalmasságot és békeességben haladjunk a mi Istenünkkel. Míkeás 6, 8. Az előadás minden egyes szavát magunkra kell vennünk. I. Kor. 11, 31; János 5, 24.

Tudom biztosan, hogy mindig van valami amit megakarnánk vallani Istennek vagy embertársunknak. Isten megadta az ígétét hogy közöttünk lesz. Ezért ha az istentiszteletre jövünk, akarattal kell hogy hallgassuk Isten szavát, elhatározván magunkat hogy azok szerint fogunk élni otthonunkban és az emberek között is. Akkor érezni fogjuk hogy Isten gyermekei vagyunk. Lukács 8, 21. II. Kor. 6, 17. 18. Értékeljük az istentiszteleteket, úgy a helyet és az időt is amely arra szenteltetett, mert ilyenkor szabadulunk meg bűneinktől. Isten jelenléte hatni fog tehetetlenségünkre, s így jellemileg és szellemileg megfogunk erősödni. Isten erre gondolt, mikor ezeket mondta: „Ne hagyjátok el a gyülekezetekeket... hanem egymást íntsétek, annál inkább, mivelhogy látjátok, hogy imé elközelgett az ítélet napja.“

Ludwig M.

Isten megvédi övét

Feleségemmel igen sokszor látogattam a közeli falvakat könyvvel és lapokkal. Isten igen sokakban felébresztette az érdeklődést általunk. De a mi ellenségünk nem volt meglegedve ezzel. Egy szomszédunkat rá bírta venni hogy üldözzön minket hitünk miatt. Amikor csak háza előtt elmentünk, mindég kiabálni kezdett, káromolt és mindenféle csunya szavakkal illetett. Egy alkalommal mikor feleségem arra ment, ismét kiabálni kezdett; feleségem ekkor visszafordult és ezeket mondta: „Isten mindent lát és néked is meg fog fizetni“, majd folytatta úlját.

Egy évvel ezelőtt ez az ember meghalt. Majd utána a felesége és a gyermekek is. Ma egy élő lény sincsen a házban. Teljesen pusztá, csak kóró találatik benne.

Nem könnyű Isten és gyermekei ellen felkelni. A Zsoltáríró joggal mondta ezeket: „És elmegy és nincsen többé... az istentelen el fog tűnni örökre...“ Az Isten segíteni fog a hívőknek, mert „bíznak Benne“.

Dubocsáni

Mateics Sztánkó

GYERMEKEK SZÁMÁRA

Kedves kis Bavátaim!

A múlt Hírnökben olvashattátok hogy hogyan lehettek Isten katonái és hősei. Tudom, hogy mindegyikötök megkívánta ezt és most imádkoztok Istenhez, hogy adja meg néktek Szentlelkét, mely segítségetekre lesz. Örülök, ha arra gondolok hogy a Ti őrizőtök a Szentlélek lesz, ki megfog védeni Benneteket minden időben és minden körülmények közepette. Most majd mesélek néktek azokról az őrokról, kik Titeket nagyon szeretnek és minduntalan őrködnek felettetek.

Mindnyájan hallottatok már az angyalokról, nemde? Milyen kedves ez a név! Ha azt mondjuk hogy angyal, vagy ha olvassuk ezt a nevet, arcunk derűs lesz, szívünkben pedig kellemes érzés támad, mintha szép ajándékot kaptunk, vagy szép éneket hallottunk, vagy mintha valaki megsímogatott volna bennünket. Kedves angyalok, mennyire is szeretünk benneteket!

Vajjon az összes angyalok kedvesek nekünk? Nem. Mi csak a jó angyalokat szeretjük, kik a mennyben vannak, kik Istennek és az embernek szolgálnak. De vannak gonosz angyalok is, kik Sátánnak szolgálnak. Ezek azok kiket az Úr levett a mennyből azokkal együtt kik ellene munkálkodnak. Minket csak a jó angyalok érdekelnek, mert ők a mi barátaink, ők őriznek minket az ördögtől és azoktól kik minket meg akarnak rontani.

Tudjátok-e hogy hogy néznek ki az angyalok akik minket őriznek és mindent tesznek értünk? Sokszor, ha jókedvű gyermeket láttok az utcán, szeretnétek mindjárt közéjük menni és velük játszani. Az angyalok Krisztus után a legjökeletesebbek és legkedvesebb lények. Mi nem tudjuk elképzelni az ő tökéletességüket. Ha látni bíránk őket, soha sem akarnánk tőlük elválni, olyan jól éreznénk ma-

gunkat velük. Ők mindég látnak bennünket. Mindég velünk vannak. A mi jó Megváltónk őket úgy ajándékként küldte hozzánk. Ha véletlenül sötétben találjuk magunkat és úgy érezzük hogy teljesen magunk vagyunk, a mi angyalunk súgja fülünkbe hogy ne féljünk. Ha a világi gyermekek csúfolnak Benneteket hitetek miatt s ha szívetek szomorú, akkor az angyal figyelmeztet hogy nem kell félni, mert nem vagytok egyedül. Ha feladatainkat csináljuk, vagy valamely más munkát végezzük, akkor is ő van ott és értelmünket tisztítja. Ha Sátán valamely rosszra akar terelni minket, hogy hazudjunk, csaljunk vagy lopjunk, akkor a mi angyalunk szomorú hangon ezeket mondja nekünk: „Ne tedd ezt, mert ez bűn!” Ha pedig mégis valamely bűnt követünk el, akkor ő otthagya bennünket és Sátán rossz angyalai foglalják el helyüket. Vajjon hányszor sírt a mi angyalunk értünk?

„De jó volna, ha megláthatnám az én jó angyalom!” mondja valaki közületek. Én is ezt mondom, kedves Gyermekek. Én a legboldogabb volnék, ha ezen gyönyörű mennyei lényeket láthatnám. De ez most nem lehetséges, mert itt a bűnös földön élünk, hol mindég hibáznak az emberek, sőt igen sokszor bűnt követünk el mi is. De ha törekszünk hogy Istennek szolgáljunk, ha megtartjuk a parancsolatot és nem teszünk semmi rosszat, akkor eljutunk oda, hol az angyalok fognak minket körülvenni örökre. Akkor az angyalok elfogják nekünk mesélni hogy hogyan őriztek minket ezen a földön, tanítani fognak bennünket arany hárfákon játszani és mennyei énekekre. Milyen gyönyörű lesz majd ottan fent ezen angyalokkal sétálni, kikkel majd szaggatjuk a szebbnél szebb virágokat, melyek soha el nem hervadnak. Ne feledkezzetek soha védő angyalotokról. Vigyázzatok hogy meg ne szomorítsátok őt. Legyetek jók, hogy mindég örülhessen Vele a Ti védő angyalotok.

Fogadjátok szívélyes üdvözetemet.

Veszélínka néni

Kedves Testvérek!

Az idén nem fogjuk a veggeli dicséret mellett feltüntetni hogy hogyan olvasátok savban a Bibliát, mert a Biblia olvasásához egy külön igen érdekes táblázatot nyomattattunk, amely tíz fontos útbaigazítást tartalmaz. Az ára fél dinár. Ha a lelkéket vendelítetek, vendelítetek meg ezeket is, melyeket a vendelés átvételével azonnal elküldünk.

Az „Adventhírnök” igazi célja

Gyülekezetünk minden tagja ismeri az „Adventhírnök”-öt. A tagok közül legtöbbnek otthonában is van. Vajjon tudja-e mindenki, hogy mi a Hírnök célja? Sokan a tagok közül csak azért veszik a Hírnököt, hogy a gyülekezet vénjének „igen”-nel felelhessenek. Egyesek meg a reggeli dicséret végett veszik csak. Ez igen jó, mert ez is célja a Hírnöknek, de ez nem elég. A reggeli dicséret versei lelkünk élőre, mely ott áll az ajtóban és őrzi, hogy a rossz be ne jusson szívünkbe. Mi volna a testőrökkel, ha nem cserélnék fel őket naponta? Elvesztenék erejüket, meggyengülnének és végül elhalnának. Így volna ez éppen a lelki örökkel is, ha nem váltódnának fel minden nap. Azért ezek minden nap váltakoznak és megóvják lelkünket az ellenségtől, s így nem gyengülünk le, hanem erősen haladunk a cél felé. Mi volna a mi életünkkel, ha ezen örök nem volnának? Az ellenség foglya lenne nem sokára. Mi soha nem vagyunk egyedül. Ha lelkieknek nem engedünk szívünkben helyet, akkor Sátán fog ott lakozni és rabságba veti életünket. Órizzuk meg ezt az őr, hogy őrízze életünket.

De még nem értünk el az igazi célhoz. *A reggeli dicséret a célnak csak egy része, fontosak a cikkek, melyek megjelennek a Hírnökben.* A Biblia a mindennapi kenyér a mi lelkiéletünkben, a Hírnök pedig az amit a kenyérhez eszünk. Kenyér nélkül nem bíránk megélni, míg ezen másik táplálék nélkül sem bíránk minden irányban növekedni. Ez mind egy forrásból jó — Krisztusból, vagyis Istentől. A Hírnök Isten szolgája által azon eledelt adja nekünk, amely arra az időre a legfontosabbnak találhatik, mely lelkiéletünk azon oldalát erősíti meg amelyre éppen szükségünk van. A legfontosabb dolgokat találjuk meg itten, ami lelkiéletünknek legjobban szükséges. Az ímára vonatkozólag intéseket és útbaigazításokat nyerünk, valamint az engedelmességre és más igen fontos lelki tulajdonságokra nézve. Mindenki, de legjobban az ifjúság részére, a Hírnök nélkülözhetetlen. Istenhez közelebb vezet minket. Megerősíti Krisztussal való barátságunkat és megnyitja szívünket a Szentlélek előtt. És ezeket a javakat úgyszólván ingyen kapjuk. Mondhatja-e valaki, hogy nem áll módjában ezen javakat bebiztosítani magának? Nem. Mert minden ember a legkisebb fáradsággal megke-reshet 2 dinárt erre a lapra. Ezért fogadjuk el mindnyájan e jó táplálékot, melyet Isten nyújt nekünk, hogy ezzel bebiztosítsuk a lelki ember növekedését!

Kedves Testvéreim! Reméljük, hogy az új esztendőben minden hívő család otthonának jó barátja lesz az Adventhírnök.

Az összes testvéreket üdvözlö

Miklusevci

Kiss Mária testvéretek

Reggeli dicséret

ISTEN FIA

Iövetelének célja

1. h. Máté 9, 35. 36.
2. k. I. Ján. 3, 8.
3. sz. Mát. 18, 11.
4. cs. Márk 10, 45.
5. p. Luk. 19, 10.
6. sz. Ján. 10, 11.

Szombatmegk. 16.13 bevégz. 16.14

Isten szeretetét felfedte

7. v. Ján. 3, 16.
8. h. Róma 5, 8.
9. k. Róma 8, 31. 32.
10. sz. Róma 8, 38. 39.
11. cs. I. Ján. 3, 1.
12. p. I. Ján. 4, 9.
13. sz. I. Ján. 4, 10.

Szombatmegk. 16.21 bevégz. 16.22

A Megváltó

14. v. Mát. 1, 21.
15. h. Apocsl. 4, 12.
16. k. És. 45, 1.
17. sz. És. 54, 10.
18. cs. Mát. 20, 28.
19. p. Kolosszé 1, 14.
20. sz. I. Tim. 1, 15.

Szombatmegk. 16.30 bevégz. 16.32

A Megváltó szenvedései

21. v. Róma 4, 25.
22. h. Galatta 1, 4.
23. k. És. 53, 4. 5.
24. sz. Ef. 5, 2.
25. cs. I. Péter 2, 24.
26. p. I. Péter 3, 18.
27. sz. Jel. 5, 9.

Szombatmegk. 16.40 bevégz. 16.41

Lelki áldások képviselője

28. v. Apocsl. 16, 21.
29. h. Zsidó 5, 9.
30. k. Róma 5, 1.
31. sz. I. Ján. 5, 11.

ADVENTHÍRNÖK

megjelenik havonként — ára 2 dinár

Szerkeszti és kiadja:

MOCSNIK ALBIN

Beograd, Vojvode Protića 12.

„MINERVA” nyomdai műintézet
Beograd, Pop Lukina 12 — Tel. 22-335